

forstaae hverandre med Hensyn til hvad vi mene dermed; det er ikke at gjenerholde en „Frederiksborg-Race“, en saadan findes ikke, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds har paaviist; men der er et heldigt Udbytte af de forskjellige Krydsningsbestræbelser, som i sin Tid var det Charakteristiske ved Frederiksborg Stutteri. Man er efterhaanden kommen til at vænne sig til, i visse Former, i en vis besluttet Bygning, i visse afrundede Former, i en smul Stilling af Hovedet, i et ikke for stort Hoved osv., at see en Typus for de Heste, Stutteriet skulde forsøge at skaffe tilveie; en Hest af denne Form, en Hest med gode Egenskaber, som man har fundet hos flere af disse Heste, ønsker man at bringe tilveie, og den skal da paa en vis Maade træde frem som den specifik danske Hest, saaledes har jeg meent, at man skulde forstaae, hvad man kalder den frederiksborgske Race, der, som sagt, slet ikke mere er til. Jeg vil bede de ærede Herrer at lægge Mærke til, at naar jeg forstaaer Udtrykket den frederiksborgske Race saaledes, saa er jeg villig til at indrømme, at den Tid, som er fornøden for at forsøge at gjenopfriske en Race, som har de nævnte Egenskaber, har ikke været tilstrækkelig, dertil behøves der flere Aar, og derfor troer jeg, at medens vi ikke bør give denne Lov paa ubestemt Tid, bør vi indrømme en ikke for snever Arrække til at forsætte dette Forsøg indenfor passende Grændser. Under Forsøget er der indbefattet to Ting, den ene, et ganske lille Fuldblodsstutteri paa 2 Hingste, og den anden, det saakaldte frederiksborgske Stutteri paa 4 Hingste; jeg troer, at jeg samstemmer med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkr.s Duffe, at disse 2 Fuldblodshingste afflaffedes mod Hingste, svarende til dem af den anden Bestaffenhed, saaledes at der deraf blev 6 istedetfor 4. Men nu bliver det et stort Spørgsmaal; dersom vi indenfor Grændserne af vore egne Krafsanstrengelser ved Hjælp af disse Dyr ikke kunne skaffe de fornødne 6 Hingste tilveie af en saadan Bestaffenhed, at vi ønske dem brugte til at gaae videre med paa denne Bane, hvor skulde vi saa søge de Hingste, hvorved vi skulde understøtte denne Bestræbelser? Jeg er i den Henseende enig med den ærede

Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hegermann-Vindencrone) i, at vi skulde nærme os den østerlandske Typus — den engelske er ganske vist en østerlandsk, men det er en østerlandsk Typus, udviklet i en speciel Retning, som ikke passer for os. Den saakaldte gamle frederiksborgske Race er ligeledes en østerlandsk Typus, men udviklet i den Skikkelse, som passer mere til os. Naar vi derfor skulde komme til igjen at vinde ind paa de Fodspor, hvor vi engang have været, saa troer jeg, at vi skulde komme dertil, forsaavidt Støtten skal hentes udenfra ved at tage den fra den orientalske Race. I den Henseende støtter jeg mig imidlertid ikke til de Erfaringer, man har gjort i Frankrig; det er min Overbevisning, at om de Erfaringer, der i den Henseende have været gjort i Frankrig, har man ingen saunde Beretninger (A. Hage: Erfaringerne ere meget dyre!); de ere „meget dyre“, derom behøve vi ikke at faa nogen Beretning — men man skal være meget forsigtig med Hensyn til Beretninger angaaende Foranstaltninger i et Land, hvor de controlleres med saa ringe Offentlighed, som der er tilstede — men det skal ikke forhindre mig fra at bede den Anstuelse, hvortil det ærede Medlem (Hegermann-Vindencrone) ved denne Betragtning er kommen.

Naar jeg nu altsaa samler det til bestemte Forslag, som jeg kunde ønske at faa Understøttelse til at fremme ved anden Behandling, saa skulde de gaae ud paa, ikke at fastholde de 2 Hingste af Blodracen, idetmindste ikke igjenem en Lovparagraf paalægge Regjeringen det — vi skulde ikke indstrænge Regjeringen for meget i de Bestemmelser, der tages om Stamstutteriet, det fører ikke til noget Godt, og vi skulde derfor heller ikke paalægge den at holde disse Hingste — lade Hingsteanallet i det Hele blive 6, og lade det hvidsødte Stod staae som en Compliment til vor Konge — thi for Andet betrakter jeg ikke det hvidsødte Stod; de ærede Herrer's Kjærlighed kan jeg ikke være opmærksom imod, men Kongen, det er en anden Sag — og endelig lade det sidste Stykke af § 9 falde bort.

Jeg har nu forsøgt at bringe et Forlig tilveie med Hensyn til denne Lov, og det skulde